

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

Poslovni broj: P-3808/2022-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Sanji Bikić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Tee Blagaić, OIB:38865671998, Domovinskog rata 37, Maslinica, zastupane po punomoćnici Danieli Jurić, odvjetnici u Splitu, Ulica slobode 44, protiv tuženika Borisa Blagaića, OIB:77836408930, Uz more 35, Maslinica, zastupanog po punomoćniku Mariju Vukoviću, odvjetniku u Splitu, Put Brdarice 6/III, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 9.travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice Tonia Kurtovića, odvjetnika u Splitu, tuženika osobno i zamjenika punomoćnika tuženika Jurice Tomića, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu i uručenje presude 15.svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e:

- I. Nalaže se tuženiku Borisu Blagaiću u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iznos od 30.000,00 EUR (slovima: trideset tisuća eura), zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe odnosno od 19.listopada 2022. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29.prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope (koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim se iznos od 30.000,00 EUR treba isplatiti u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužiteljici trošak ovog postupka u iznosu od 3.845,08 EUR (slovima: tri tisuće osam stotina četrdeset pet eura osam centi), zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15.svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope (koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda zaprimljena je 19.listopada 2022. tužba protiv tuženika radi isplate iznosa od 30.000,00 EUR. U tužbi se navodi da je tužiteljica tijekom 2016. pozajmila tuženiku iznos od oko 60.0000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, i to za podmirenje obveza obrta HLAP za ribarstvo i građevinarstvo u vlasništvu tuženika. Dio zajma tuženik je vratio, te je po navedenom osnovu preostalo potraživanje tužiteljice prema tuženiku u iznosu od 30.000,00 EUR. Tuženik se potvrdom od 21. listopada 2017. obvezao kako će po prodaji mrjestilišta, u kojem je između ostalog tuženik obavljao gospodarsku djelatnost, tužiteljici vratiti navedeni iznos. Tuženik je tijekom 2016. s više fizičkih osoba i društvom Homarus j.d.o.o. sklopio ugovore o ortakluku i prijenosu koncesije na pomorskom dobru u svrhu postavljanja i korištenja naprava za uzgoj ribe kojima je na treće osobe prenio pravo korištenja i upravljanja ribogojilišta s mrjestilištem. Navedeni zajednički poslovni pothvat tuženika i trećih osoba je propao, te se radi toga pred ovim sudom vodi postupak pod poslovnim brojem P-344/2019. Uslijed svega navedenog predmetno ribogojilište je zapušteno i također propalo. Kako je predmetno mrjestilište, odnosno pokretnine od kojih se isto sastoji propalo, te su svi razumni rokovi za povrat navedenog zajma protekli razvidno je kako je tražbina tužiteljice dospjela. Slijedom navedenoga, tužiteljica predlaže donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužiteljici iznos od 30.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-na dan plaćanja zajedno sa zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, kao i obvezati tuženika da u roku od 15 dana naknadi tužiteljici troškove ovog postupka zajedno sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, osporavajući istinitost navoda tužiteljice, te ističući da istoj ništa ne duguje. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz osudu tužiteljice na plaćanje

troškova postupka zajedno sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom izjave od 21. listopada 2017. i spisa ovog suda poslovni broj P-344/2019, saslušanjem tužiteljice i tuženika, te saslušanjem svjedoka Vinka Blagaića, Ane Terze i Jadranke Kalebić.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice prema tuženiku za isplatom iznosa od 30.000,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama na ime povrata dijela zajma.

6. Između parničnih stranaka sporno je da li je zaključen ugovor o zajmu, pa je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, aktivna i pasivna legitimacija stranaka, kao i prigovor da potraživanje tužiteljice nije dospjelo.

7. Odredbom čl. 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, nadalje: ZOO) propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, dok je odredbom članka 65. stavak 1. istog zakona propisano da je na temelju obveze vjerovnik ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti je ispuniti.

8. Odredbom čl. 499. st. 1. ZOO-a propisano je kako se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određeno količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca.

9. Tužiteljica u svom iskazu navodi da se u tužbi dogodila omaška vezana za godinu kada je tuženiku posudila iznos od 60.000,00 EUR. Naime, navedena pozajmica se dogodila puno prije i to tijekom proljeća 2011., kada je navedeni iznos posudila tuženiku za poslovanje njegovog obrta "Hlap", i to na način da je iznos zajma dala u gotovini na ruke svom sada pok. ocu Nikoli. Svi su u obitelji znali svrhu navedenog novca, odnosno da se isti upotrebljava za obrt Hlap. Dogovorila je s tuženikom povrat navedenog zajma u nekom kraćem periodu, otprilike nekih 6 mjeseci do godinu dana. Također, tužiteljica je krajem 2012. realizirala kupnju stana, nakon čega je počela intenzivnije zahtijevati od tuženika povrat zajma. Tuženik joj je ukupno vratio iznos od 12.000,00 EUR na način da je tadašnji ortak tuženika Igor Bedalov, odnosno njegova supruga uplatila tužiteljici na račun iznos od oko 25.000,00 kn-27.000,00 kn (sada 3.318,07 EUR-3.583,52 EUR), dok joj je ostatak novca do iznosa od 12.000,00 EUR predao na ruke njen otac Nikola na ime povrata tog zajma. Navedeni iznos primala je parcijalno do 2015., kada je preminuo otac Nikola, a tuženik je govorio da će vratiti preostali dio pozajmice. Tužiteljica je radi kupnje stana podigla kredit u iznosu od 60.000,00 EUR, koji još uvijek otplaćuje. Nije bila upućena u poslovanje obrta Hlap, ali je shvatila da poslovanje ne stoji dobro kada joj tuženik ne vraća preostali dio zajma. Stoga je negdje 2017. zatražila od tuženika da joj da barem neku potvrdu o pozajmici, što je on nevoljko i učinio. Sam tekst pozajmice sastavio je sam tuženik, iako se tužiteljica nije slagala da kao uvjet za povrat zajma bude prodaja mrijestilišta, jer to nije bio dogovor prilikom davanja zajma. Prilikom sastavljanja navedene potvrde bila je prisutna i majka parničnih stranaka Mirjana

Blagaić. Iako je tuženik vratio tužiteljici ukupan iznos od 12.000,00 EUR, te joj preostao vratiti iznos od 48.000,00 EUR, tužiteljica je pristala da se u priznanici napiše da preostali dug iznosi 30.000,00 EUR, upravo zbog saznanja o lošem poslovanju obrta Hlap. Time je tužiteljica oprostila tuženiku iznos dugovanja od 18.000,00 EUR, uz napomenu da mu je i inače financijski pomagala plaćajući različite račune na ime obrta Hlap. Tužbu je podnijela iz razloga što je tuženik odbio 2022. potpisati novu priznanicu s novim datumom, a upravo da ne bi nastupila zastara njenog potraživanja. Vinko Blagaić nije bio prisutan prilikom primopredaje novca, ali mu je bila poznata cijela situacija na temelju razgovora s roditeljima parničnih stranaka, dok je Jadranka Kalebić detaljno bila upućena u sve. Tužiteljici nije poznato da li je prodano mrijestilište, koje se nalazi u kući gdje živi tuženik.

10. Tuženik u svom iskazu osporava da mu je tužiteljica posudila iznos od 60.000,00 EUR, navodeći da je taj iznos dala njihovom ocu Nikoli, za što je tuženik saznao tek 2013. upravo od oca. Navedeni iznos njihov otac iskoristio je za uređenje svoje kuće, tako što je napravio fasadu, stavio nove prozore i vrata, zamijenio pločice u cijeloj kući i ostalo. Tuženik misli da je njihov otac navedeni iznos dobio od tužiteljice negdje 2010.-2011., u vrijeme kada je dovršena tužiteljčina brakorazvodna parnica, a koji iznos je dobila upravo na ime alimentacije. U razdoblju od 2010.-2013. tuženik je slabo komunicirao s tužiteljicom radi osobnih razloga, kao i radi toga što je tužiteljica "naporna" osoba. Posao tuženika je vođenje mrijestilišta i ribogojilišta, dok je njegov otac na temelju punomoći vodio financije, a upravo 2013. je rekao da ima razne dugove, da više ne može voditi financije, da se povlači, i upravo tada je rekao tuženiku da je naprijed navedeni iznos uzeo od tužiteljice za renoviranje kuće. Vezano za sastavljanje priznanice, tuženik ističe da je nakon smrti njihovog oca došlo do ostavinske rasprave na kojoj je tužiteljica inzistirala na povratu duga, unatoč tome što je tuženik istu uvjeravao da taj novac nije iskorišten za obrt, već renovaciju kuće koju je upravo ona naslijedila, uz dogovor koji do danas nije ispunjen. Radi "mira" sastavio je navedenu priznanicu radi povrata iznosa od 30.000,00 EUR, koliko je tužiteljica rekla da je preostalo od duga. Priznanica je sastavljena u kući tuženikova oca u Maslinici, kojom prilikom je, osim tuženika i tužiteljice, bila prisutna i njihova teta Ana Terze. Tuženiku je poznato da je njihov pok. otac vratio dio duga tužiteljici, a dolaskom novih partnera u poslovanje obrta 2013., dio novca je prosljedio ocu iz razloga da pod stare dane ne bude u dugovanju. U pozajmici je naveo da će tužiteljici 30.000,00 EUR isplatiti u slučaju prodaje mrijestilišta, koje do danas nije prodano. Jedina osoba koja je bila prisutna prilikom pisanja priznanice i drugih razgovora vezanih za ovo dugovanje je teta parničnih stranaka Ana Terze, dok je Jadranka Kalebić bila prijateljica njegovog oca. Tuženik potvrđuje da je njegov partner Igor Bedalov, odnosno njegova supruga uplatila tužiteljici određen iznos novca na njen račun, ali da je taj novac bio namijenjen njihovom ocu Nikoli. Očito je da je otac taj iznos preusmjerio tamo gdje je bio dužan, odnosno tužiteljici.

11. Svjedok Vinko Blagaić, stric parničnih stranaka, u svom iskazu u bitnom navodi da mu je poznato da je tužiteljica pozajmila tuženiku iznos od 60.000,00 EUR, a koja saznanja ima od svog brata Nikole i njegove supruge Mirjane, inače roditelja parničnih stranaka. Svjedok je u rujnu 2016. bio u Hrvatskoj, jer živi i radi u Kanadi, te je sjedio za stolom sa roditeljima parničnih stranaka kada su mu to rekli. Svjedok navodi da je tuženik taj novac posudio za obrt "Hlap", čiji je vlasnik, a koji obrt se bavi uzgojem ribe. Svjedoku nisu poznati detalji oko vraćanja navedenog zajma, niti da li je tuženik vratio dio pozajmljenog iznosa.

12. Svjedokinja Jadranka Kalebić u svom iskazu navodi da parnične stranke poznaje dugi niz godina jer je njihov otac Nikola bio jedan od njenih najboljih prijatelja. Poznato joj je da je tužiteljica dugi niz godina kustos u Muzeju Grada Splita, dok je tuženik završio studij ribarstva i u Maslinici je držao privatni obrt Hlap, odnosno uzgajao je riblju mlađ i ribe, s tim da ne zna da li taj obrt još uvijek posluje. Nakon smrti oca parničnih stranaka, s tuženikom nije skoro nikako u kontaktu, dok je s tužiteljicom ostala u bliskim i prisnim odnosima, tako da ima saznanja o pozajmicama, kao i njenim privatnim stvarima. Tako joj je poznato da je tužiteljica prije 13-14 godina posudila tuženiku iznos od 60.000,00 EUR, dok je njihov otac Nikola još bio živ. Napominje da je otac Nikola u poslovanju uvijek stajao iza tuženika, da je obrt tuženika loše poslovaio, tako da mu je otac uvijek pomagao. Za pozajmljeni iznos je rečeno da će biti vraćen tužiteljici što prije, čim to bude moguće. Stanje u obrtu tuženika je bilo loše, odlučio je primiti partnere i svjedokinja je izradila nacrt ugovora o ortakluku, u kojem je navedeno da će ti partneri isplatiti tuženikovu ocu Nikoli iznos od 250.000,00 EUR na ime njegova ulaganja u obrt, ali joj nije poznato da li je došlo do potpisivanja tog ugovora. Iznos koji je tužiteljica posudila tuženiku prethodno je dobila u brakorazvodnoj parnici, te misli da su partneri tuženika vratili tužiteljici na ime ove pozajmice jedan mali dio koji bi predstavljao otprilike 1/6 dijela ukupnog iznosa. Radilo se o usmenom ugovoru o zajmu, ali je tužiteljica i izvan spornog zajma davala novac tuženiku za plaće radnicima i sl. Tužiteljica joj je rekla kako joj je tuženik dao priznanicu na upola manji iznos i rekao da će ga što prije vratiti. Smatra kako je tuženik u obvezi vratiti tužiteljici otprilike 50.000,00 EUR, dok nema nikakvih saznanja da bi prodaja mrijestilišta bila vezana za vraćanje zajma.

13. Svjedokinja Ana Terze, teta parničnih stranaka, u svom iskazu navodi da sa tužiteljicom nije u dobrim odnosima iz razloga što je pokrenula parnicu protiv svjedokinje radi isplate novca, koja još nije okončana. Tužiteljicu je zadnji put vidjela prije 3 godine na sahrani njene majke, a s tuženikom je ostala u dobrim odnosima i čuju se svaka dva mjeseca. Ističe da tuženik nije posudio tužiteljici nikakav iznos novca, već je tužiteljica iznos od 40.000,00 EUR posudila svom ocu Nikoli. Svjedokinja tada nije bila prisutna, već joj je to rekao upravo Nikola, ne navodeći svrhu tog zajma, kao i način povrata tog novca. Obrt tuženika Hlap se bavio ribogojilištem i mrijestilištem, vodio ga je otac tuženika, dok joj je sve ostalo u vezi navedenog obrta nepoznato, pa i da li je isti još uvijek aktivan. Svjedokinja potvrđuje da joj je tužiteljica posudila iznos od 26.000,00 kn (sada 3.450,79 EUR), koji iznos joj je vratila, pa joj nije poznato zbog čega je tužiteljica protiv nje pokrenula spor. Bila je prisutna prilikom razgovora tužiteljice i tuženika o diobi imovine iza smrti njihova oca, kojom prilikom je tužiteljica spomenula novac posuđen ocu, na što je tuženik odgovorio da on nema ništa s tim dugom i da ne zna gdje je otac potrošio taj novac. Upravo je svjedokinja naivno rekla tuženiku da potpiše potvrdu vjerujući da tužiteljica neće tužiti vlastitog brata, a u kojoj potvrdi je naveden iznos od 40.000,00 EUR, te je navedeno da će tuženik taj iznos vratiti tužiteljici "ako dobije loto, proda kuću ili dođe do novca". Svjedokinji nije poznato da je tuženik imao namjeru prodavati mrijestilište, ali po njenim saznanjima eventualna prodaja mrijestilišta nema nikakve veze s predmetnim zajmom. Nakon što je svjedokinji predložena potvrda od 21. listopada 2017., ista je izjavila da se ne radi priznanici-potvrdi o kojoj je ona govorila u svom iskazu, jer je u potvrdi o kojoj je ona iskazivala bilo više teksta.

14. Pregledom i uvidom u predmet ovog suda posl. broj P-344/2019 utvrđeno je:

-da je 14. prosinca 2017. zaprimljena tužba tužitelja pod 1. Dina Gende, pod 2. Igora Bedalova i pod 3. Homarus d.o.o., protiv tuženika pod 1. Borisa Blagaića, osobno, kao vlasnika obrta Hlap, i kao nasljednika pok. Nikole Blagaića i pod 2. Tee Blagaić Januška, osobno i kao nasljednice iza smrti pok. Nikole Blagaića (ovdje tužiteljice), radi isplate iznosa od 1.800.000,00 kn/238.901,06 EUR,

-da tužbenim zahtjevom tužitelji pod 1. i pod 2., podredno tužitelj pod 3. potražuju od tuženika od 1. Borisa Blagaića isplatu iznosa od 150.000,00 EUR i iznosa od 516.248,74 kn/68.517,98 EUR sa zateznom kamatom od 24. listopada 2016., zatim potražuju od tužene pod 2. Tee Blagaić Januška isplatu iznosa od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR sa zateznom kamatom od 24. listopada 2016., te potražuju od tuženika pod 1. i pod 2. da solidarno isplate tužiteljima pod 1.-3. iznos od 135.500,00 kn/17.983,94 EUR, sa zateznim kamata od 24. listopada 2016. do isplate, kao i solidarnu naknadu parničnog troška

-da se u tužbi navodi kako je tuženik pod 1. Boris Blagaić od 26. studenog 2004. bio nositelj Povlastice za uzgoj ribe i drugih morskih organizama izdane od strane nadležnog Ministarstva poljoprivrede dana 17. siječnja 2005., te je tuženiku pod 1. ugovorom sklopljenim sa Splitsko-dalmatinskom županijom dodijeljena koncesija kojom mu je dano pravo postavljanja i korištenja naprava za uzgoj morske ribe i školjkaša na dijelu K.O. Maslinica, uvala Šešula, otok Šolta, u razdoblju od 1. prosinca 2004. do 30. studenog 2016.,

-da se u tužbi navodi da tuženik pod 1. Boris Blagaić nije mogao uspješno organizirati poslovanje ribogojilišta temeljem ugovora o koncesiji, pa su tužitelji pod 1. i pod 2. tijekom 2013. započeli sa tuženikom pod 1. pregovore oko sklapanja ugovora o ortakluku, kako bi pristupili obrtu Hlap tužitelji pod 1. i pod 2., te je sukladno dogovoru svaki od tužitelja pod 1. i pod 2. unio ortački ulog u iznosu od 125.000,00 EUR, kao i svoje znanje i iskustvo u prodaji ribe, ideja je bila stabilizirati poslovanje tuženika, kao i suvlasništvo obrta Hlap u omjerima 40% tuženiku pod 1. i 60% tužiteljima pod 1. i pod 2. na jednake dijelove, a pomoćna opcija je vođenje pregovora o sklapanju ugovora o poslovnoj suradnji između tuženika i tužitelja pod 3. Homarus j.d.o.o. koji je baš osnovan za tu svrhu,

-da tužitelji tvrde da su vršili daljnja ulaganja u obrt Hlap, tako da su pored iznosa od 150.000,00 EUR uložili još nepodmiren iznos od 681.748,74 kn/90.483,61 EUR, od čega je iznos od 135.500,00 kn/17.983,94 EUR uplaćen pok. Nikoli Blagaiću na ime namirenja njegovih potraživanja prema obrtu Hlap, dok je iznos od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR uplaćen izravno tuženoj pod 2. Tei Blagaić Januška, dok tuženik pod 1. nije izvršio niti jednu preuzetu obvezu,

-da je uz tužbu, između ostale dokumentacije, priložen nalog o plaćanju (list 34 spisa), kao dokaz da je na račun tužene pod 2. Tee Blagaić Januška dana 3. veljače 2014. izvršena uplata iznosa od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR sa tekućeg računa Maje Bedalov,

-da je 14. lipnja 2019. tužena pod 2. podnijela odgovor na tužbu (list 99-101 spisa), u kojem između ostalog osporava da bi zaprimila isplatu iznosa od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR,

- da je na ročištu održanom 17. svibnja 2022. izveden dokaz saslušanjem tužene pod 2. Tee Blagaić, ovdje tužiteljice, koja je u svom iskazu navela da nije bila uključena u poslovanje obrta Hlap, da je svom bratu Borisu Blagaiću dala pozajmicu od 60.000,00 EUR, te je on dao nalog da se njoj uplati iznos od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR na ime povrata dijela pozajmice. Tužena pod 2. Tea Blagaić potvrdila je da je zaprimila naprijed navedeni iznos od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR uplaćen od strane supruge tužitelja Igora Bedalova, dok pisani trag o pozajmicama prema obrtu Hlap ne postoji jer je sve bilo unutar obitelji.

15. U izjavi od 21.listopada 2017. (list 3 spisa), navodi se sljedeće: "U slučaju prodaje mrjestilišta Tei vratiti 30.000,00 EUR.", s tim da tuženik ne spori da je on sastavio taj tekst, koji se odnosi na vraćanje iznosa od 30.000,00 EUR tužiteljici u slučaju prodaje mrjestilišta.

16. Na temelju izvedenih dokaza, a posebice na temelju iskaza same tužiteljice, svjedoka Jadranke Kalebić i Vinka Blagaića, sud nedvojbeno zaključuje da je između tužiteljice i tuženika sklopljen ugovor o zajmu, u usmenom obliku. Iz iskaza svjedokinje Jadranke Kalebić i tužiteljice proizlazi da bi navedeni ugovor bio sklopljen tijekom 2011., najkasnije 2012., a i sam tuženik u svom iskazu navodi da bi tužiteljica posudila iznos od 60.000,00 EUR tijekom 2010./2011., s tim da tuženik tvrdi da je taj iznos posudila njegovom ocu Nikoli. Dakle, iz navedenih iskaza se može zaključiti da bi ugovor o zajmu bio sklopljen otprilike 2011., kako to tužiteljica navodi u svom iskazu.

17. Sud prihvaća iskaze svjedoka Jadranke Kalebić i Vinka Blagaića kao istinite i sukladne ostalim izvedenim dokazima, dok iskaz tuženika i svjedokinje Ane Terze sud ne može prihvatiti kao vjerodostojne. Tuženik ničim nije dokazao svoje navode da je iznos od 60.000,00 EUR tužiteljica posudila njihovom ocu Nikoli, a pogotovo da je taj iznos za života utrošio u renovaciju obiteljske kuće. Neuvjerljiv je iskaz tuženika da bi potvrdu/izjavu priloženu uz tužbu, kojom se obvezuje tužiteljici vratiti iznos od 30.000,00 EUR napisao samo zato što je tužiteljica "naporna osoba". Također je neistinit navod tuženika da je dio novca nakon ulaska novih partnera u poslovanje obrta Hlap proslijedio ocu Nikoli, koji je on očito proslijedio tužiteljici. Naime, iz naloga o plaćanju priloženog na listu 34 spisa P-344/2019 nedvojbeno je utvrđeno da je Maja Bedalov, supruga tuženikovog poslovnog partnera, izravno na račun tužiteljice uplatila iznos od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR i to 3.veljače 2014.

18. Ukoliko tuženik nije bio u obvezi povrata zajma tužiteljici, nejasno je zašto bi tuženik sastavljao potvrdu o vraćanju iznosa od 30.000,00 EUR, kao i zašto bi svojim poslovnim partnerima, s kojima je sada u sporu, dao nalog da izravno na račun tužiteljice uplate iznos od 30.000,00 kn/3.981,68 EUR. Prema tome sud prihvaća iskaz tužiteljice, koji je sukladan iskazima svjedoka Jadranke Kalebić i Vinka Blagaića, te priloženoj pisanoj dokumentaciji.

19. Sud ne može prihvatiti kao istinit i vjerodostojan iskaz svjedokinje Ane Terze, koja i sama u svom iskazu navodi da nije u dobrim odnosima s tužiteljicom, iz razloga što je protiv svjedokinje pokrenula parnicu radi "novca". Svjedokinja Ana Terze potvrđuje da joj je tužiteljica posudila određen iznos novca, koji joj je vraćen, zbog čega sud na iskazu ove svjedokinje ne može temeljiti odluku u ovom sporu. Tim više što Ana Terze jedina spominje iznos od 40.000,00 EUR, dok su parnične stranke i ostali

svjedoci barem suglasni da se radi o iznosu od 60.000,00 EUR, ne ulazeći u tko je kome taj iznos pozajmio.

20. U pogledu načina vraćanja zajma, tužiteljica i tuženik nisu ugovorili određen rok za povrat zajma, ali se "očekivalo" da će to biti u nekom kraćem roku oko 6 mjeseci do godine dana, kako tužiteljica navodi u svom iskazu. Ugovorom o zajmu nije ugovoreno plaćanje kamata, dakle radi se o beskamatom zajmu, a nije ugovoren bilo kakav uvjet za njegov povrat. Ne može se prihvatiti da bi uvjet za povrat preostalog dijela zajma bila prodaja mrjestilišta, jer to ne proizlazi iz izvedenih dokaza. Tuženik se poziva na potvrdu priloženu uz tužbu, a koju je jednostrano sastavio sam tuženik i na čiji sadržaj tužiteljica kao druga ugovorna strana nije imala nikakav utjecaj. Stoga se ne može smatrati da bi prodaja mrjestilišta bila uvjet za povrat preostalog dijela zajma, pa je neosnovan prigovor tuženika da potraživanje tužiteljice zbog toga nije dospjelo.

21. Međutim, unatoč svim naprijed iznesenim utvrđenjima, ovdje se prije svega radi o ništetnom ugovoru zbog ugovaranja zajma u tada stranoj valuti, dakle nedopuštenoj valuti obveze-eurima.

22. Prema odredbi čl. 15. Zakona o deviznom poslovanju (Narodne novine, broj: 96/03, 140/05, 132/06, 150/08, 92/09, 133/09, 153/09, 145/10 i 76/13, dalje: ZDP) plaćanje i naplata u stranim sredstvima plaćanja te prijenosi deviznih sredstava između rezidenata, te između rezidenata i nerezidenata u Republici Hrvatskoj dopušteni u slučajevima propisanim zakonom ili odlukom Hrvatske narodne banke.

23. Prema odredbi čl. 2. st. 1. toč. 4. ZDP rezidentima se, u smislu tog Zakona, smatraju fizičke osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj s time da prema daljnjoj odredbi čl. 17. st. 1. ZDP kredite u stranim sredstvima plaćanja rezidentima mogu odobravati banke (....), dok prema stav.2. citirane odredbe ostali rezidenti ne smiju međusobno odobravati kredite u stranim sredstvima plaćanja.

24. Iz toga proizlazi da između fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj nije moguć zajam u stranoj novčanoj valuti što takav, pa i predmetni ugovor o zajmu određuje ništetnim pravnim poslom u smislu odredbe čl. 322. st. 1. ZOO-a zbog čega je svaka ugovorna strana sukladno odredbi čl. 323. ZOO-a dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora.

25. Budući da iz provedenih dokaza proizlazi da je tuženik preuzeo iznos od 60.000,00 EUR, kao i da je tužiteljica oprostila tuženiku dio dugovanja, dok je dio dugovanja podmiren, te potražuje isplatu iznosa od 30.000,00 EUR, upravo je u toj valuti tuženik u obvezi i vratiti taj novčani iznos.

26. U konkretnom slučaju se povrat primljenog novčanog iznosa prosuđuje prema odredbama koje normiraju institut stečenog bez osnove, pa se i zatezna kamata dosuđuje u smislu odredbe čl. 1115. ZOO-a od samog podnošenja tužbe.

27. Slijedom navedenoga, prihvaćen je tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika kao osnovan i odlučeno je kao u izreci presude pod točkom I.

28. Zahtjev tužiteljice da joj tuženik vrati taj iznos u kunskoj protuvrijednost po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja je neosnovan, budući da kuna kao novčana valuta više ne postoji, pa je odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

29. Sud smatra da tuženiku nije bilo niti je moralo biti poznato da je utuženi iznos stekao bez valjane pravne osnove, odnosno iz ništetnog ugovora, s obzirom na to da se savjesnost stjecatelja presumira sukladno odredbi čl. 18. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09. i 143/12.), a budući da iz okolnosti slučaja ne proizlazi nesavjesnost tuženika. Stoga je prihvaćen zahtjev tužiteljice da joj tuženik na dosuđeni iznos plati zatezne kamate koje teku od podnošenja tužbe do isplate, sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a.

30. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., 155., 156. st. 1. i 164. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, nadalje: ZPP-a). Tužiteljici koja je zastupana po punomoćniku trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/2023, 107/2025, nadalje: Tarifa), Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj: 118/2018. i 51/2023, nadalje: ZSP), Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine, broj: 37/2023.), priloženom popisu parničnog troška, i vrijednosti predmeta spora od 30.000,00 EUR za sljedeće radnje: za sastav tužbe 250 bodova, za sastav obrazloženog podneska od 12.ožujka 2026.-250 bodova, i za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili su se izvodili dokazi održanim 2.rujna 2025., 13.listopada 2025., 19.studenoga 2025., 3.ožujka 2026. i 9.travnja 2026. po 250 bodova za svako ročište (250x5), odnosno ukupno 1 750 bodova, što pomnoženo s vrijednosti boda od 2,00 EUR daje iznos od 3.500,00 EUR, za koji iznos nije zatraženo uvećanje za 25% PDV-a. Na taj iznos treba nadodati trošak plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 172,54 EUR (list 59 spisa) i iznos od 172,54 EUR na ime sudske pristojbe za presudu, tako da je sveukupno zbrojeno tužiteljici priznat trošak u iznosu od 3.845,08 EUR.

30.1. Na dosuđeni trošak tužiteljici je priznata i zatezna kamata temeljem odredbe čl.151.st.3.ZPP-a, i po stopi određenoj člankom 29.st.2.ZOO-a. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku da nadoknadi tužiteljici troškove ovog postupka u ukupnom iznosu od 3.845,08 EUR, sa zateznom kamatom od donošenja ove presude do isplate, te je odlučeno kao u izreci presude pod točkom II.

Split, 15.svibnja 2026.

SUTKINJA:
Sanja Bikić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a za nadležni županijski sud u 3 primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- tužiteljici putem punomoćnika,
- tuženiku putem punomoćnika,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30888-110b5**

Kontrolni broj: **0140a-5d78d-eae7d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.